૬૨૫૨ ૭/૨૫

प्रधानः ॥ पद्मावती शीलगुणस्तुवी हीता कथाकोशात्पाठक राजवल्लभ ॥ २५ ॥ इति श्री चित्रसेन
पद्मावती शील विषये व्यालंकं समाप्तं ॥ ग्रंथाग्रं ५०० अष्टादशाधिक ॥ श्री [illegible] ॥ ज
०॥ वायंमि तस्स स्तवो विद्या स्वालणपवयणहाए । कज्जा सावज्जं पि कुज्जा जह [illegible] रीनक्षलगाई
णा ॥१॥ क्षुधापिपासनदीलताराक्षणीया । जिनसक्त श्रावकवत् ॥ तथाहि । दक्षिणस्यां दिशि ।
गोडदेशतामलिप्त्यां नगर्यां कीर्तिनामनाराजा । मदनपताका प्रिया । तत्र जितसक्तः श्रेष्ठी
अन्यदा द्रव्योपार्जनाय देशांतरं गत्वा समुद्र चटितः । रत्नद्वीपं प्राप्य वाणिज्यं कुर्वन् ।
एकं महर्घ्यरत्नमवाप । ज्ञातं च तन्मूल्यं । कालांतरे [illegible] ण निजदेशं प्राप्तः । ततश्चिंतयति । यद्ये
तद्रत्नं विक्रीणामि तदा षष्ठीवलाय [illegible] मूल्यं ना[illegible] स्यात् यदि राज्ञो ढौकनं करोमि ततो रा
जा तुष्टः [illegible] किं [illegible] स्यात् । अतो धर्मकार्ये जिनास्तरण [illegible] वह । ततः श्रीपार्श्वनाथस्य गृहे प्रतिमा
या विभूषणं दत्तं ॥ हृष्टश्च ॥ सोर[illegible] देशो कुसुम[illegible] उरस्थापितो ध्वलराजः । सुसीमाकस्य पुत्रः सु
वीरकुमारो यौवनमदांधः । सर्वव्यसनानि सेवते सन् । राज्ञा देशान्निर्धाटितः कृतः । समानशील

वयस्यैः सह पर्वतशिखरे पल्लीं संस्थाप्य स्थितः। चौरिकया दिनानि गमयति। एकदा सत्तासुप्र
विष्टेन स्तनस्यजात द्रव्यं तत्र वसुवीरकुमारेण भणितं। लोकोप्यत्र सत्तायां स्थितः। त्याज्जिन
दत्तश्रावकस्य परं नं समागमयति। ततः स्वर्णकनाम्ना चौरेण भणितं। अहं स्वामी मया दृष्टं साधया
मि। आदेशं लघु यति तं पार्श्वे श्रावकसमाचारं शिक्षयित्वा। तपश्चरणप्र सामायिकश्राव
कीत्वा। मुखकोशादिकं विधाय एवं जाप रानष्टोत्तरशतं तत्र तामलिप्त्यां। जिन
दत्तश्रेष्ठीगृहे चिरं तिष्ठति। जिनगुणकीर्त नं चकार। मिकियद्भिर्दिनैः सर्वोपि
जिनधर्मपरायणो जातः रंजितः। एकदा जिन दत्तश्रावकेनालापितः। कुतो यूय
मागताः। तेन भणितं। विगतविषयाः स्तिलाषाव यं एव रित्यागं क्षिप्रसतीर्थानि नमस्कु
र्वतः। स्वतः आगताः। तेन साधर्मिकं मत्वा निजगृहे निमंत्रितः। यतः। अन्नं तदस्ति जाया। अ
लुन्ना स्तारवहियसरीरा। जिनसासणपवन्ना सव्वे ते बांधवा भणिया।।१।। अनलिलषन्
पिमृदनीवा। लाजितः। कामण द्वयोर्मैत्री जाता। तत्र स्थितं कृत्वा पतिष्ठति। स्वत्वे। पात्तरलंमणि

अदृष्टः। एवं काले गच्छति। जिनदत्तश्रावकेण कस्मिंश्चिद् दिने गन्तुमनसा भणितं। मायाश्रावक
स्यायालां मित्राहममुकस्मिन्नदाहागमिष्यामि। प्रसादं विधाय यावदहमागच्छामि तावदि
दं हट्टस्थेयं। यथा सत्ताहादेवः सहजो भवति। इति भणिते मायावी भणति। नास्माकमत्र स्थातुं यु
क्तं। यतस्तव वाछल्यादियता वासरान् स्थितः। मम तीर्थयात्रा प्रतिषेधं भवति। महाकष्टेन स्थापि
तः। मम रत्ना कादिनालगिष्यंति। इति भणित्वा। उरुबाल्यश्रावासकं दत्त्वा स्थितो। यावत् ता
वत् समायावी संध्या प्रवृत्ति चलनया कूलं ले ।कं वीरुय। मध्यरात्रौ प्रस्तावं लब्ध्वा मणिं
गृहीत्वा। बाह्ये निर्गतः। तलारक्षकैर्दृष्टः। कृतः। सपलायितः। किं कर्त्तव्यतामूढो धृ
ष्टतया पटकुटीमध्यस्थितस्य। जिनदत्तश्राव। कस्य शरणं प्रविष्टः। तन तत्स्वरूपं ज्ञात्वा। बा
सन्दीलनरक्षार्थं तलारक्षकाय। इति भणितं। तातु स्माभिरयुक्तं कृतं। यत् साधुश्रावकस्य
ये चोर इति प्रयुक्तो आदत्त। मदीयवचनाद् जनरत्नमिदानीतं। ततस्तैरुक्तं। अस्माभिरज्ञानेन र
युक्तं कृतं। तत् क्षन्तव्यं। जिनदत्तेन भणितं। तात एनं क्षमापयत। तलारक्षश्वरेण पतित्वा। क्ष

मो घितभक्ति स्तलाऽद्दकोगत्ते॥ जिनदत्तेनतत्या श्रीलाद्यामुणिस्तना। सङ्घपक्षाराकृता॥ प्रति
ष्ठतः॥ सम्यग्रहत्या जिनधर्म्माश्रयांगीकृतः। एवं जिनदत्तकश्रावकवत्॥ शासनोपद्रवस्तारक्ष
णीयः॥ ७॥ इति जिनदत्तकश्रावककथा॥ ७॥ श्रीरस्तुः॥ कल्याण [illegible] सात्लेषकपाठक
॥ सं० १६५३ वर्षे पोषमासे शुक्लपक्षे गुरुव [illegible] तिथौ [illegible] लिखितं [illegible]॥